

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 11 Μαΐου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 122

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(2)

Νόμοι

- N. 68. Περὶ ἐρμηνείας διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀρ. 1433)1942 Νομ. Δ)τος ἀπερὶ καθορισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν. 1
- N. 69. Περὶ ἀναστολῆς διατάξεων περὶ προπληρωμῶν κ. λ. π. 2
- N. 70. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς καί-
μένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας. 3
- N. 71. Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Α. Ν. 529
τοῦ 1937 ἀπερὶ διατάξεων τινῶν ἀφορώσων τοὺς Δημο-
σίους ὑπαλλήλους κλπ. 4
- N. 72. Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νόμου
3821) 1929 ἀπερὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμ-
βρίου 1927 κλπ. 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 68.

Περὶ ἐρμηνείας διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1433)1942 Νομ. Δ)τος ἀπερὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1433)1942 ἀπερὶ καθορισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν εἶναι ὅτι εἰς τὰς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ ἀναγραφόμενας γνωμοδοτικὰς Ἐπιτροπὰς περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐγγράφως ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός των συνιστώμεναι Ἐπιτροπὴ καὶ εἰς αὗς ἀνατίθεται ἡ γνωμοδοτικὴ ἐπὶ ἐνδιαφερόντων ἑκάστον Ὑπουργεῖον ζητημάτων.

Ἐν Αθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Β. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Γ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διακοσμήσεως Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 69.

Περὶ ἀναστολῆς διατάξεων περὶ προπληρωμῶν κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀναστέλληται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1943 ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 22)25 Σεπτεμβρίου 1928 Ν. Δ. ἀπερὶ προπληρωμῶν, ἐπιτροπομένης κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τῆς ἐκδόσεως ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἢ μετατιθεμένων, ἂνευ περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὸ κατεχλητέον πᾶσιν καὶ τὴν πρὸς ἀπώστευτον λογαριασμοῦ προθεσμίαν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παρεχόμενον εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων ἰσοτίμων Σχολῶν ἐπιμίσθιον διὰ προσθέτους πρὸς τὸν δημοσίον ὑπηρεσίας, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1943 ἴσον πρὸς τὸ πέμπτον τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν. Οὗτοι διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ὑπηρεσίαν δὲν δικαιούνται εἰσπράττετε ἐτέρας ἀποζημιώσεως ἢ ἐξόδων κινήσεως.

2. Εἰς τοὺς ἐν τῷ διδακτικῷ ἢ βοηθητικῷ προσωπικῷ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων ἰσοτίμων Σχολῶν κατέχοντες ἐτέραν δημοσίαν θέσιν καὶ ἐξ αὐτῆς μισθοδοτούμενους παρέχεται μηνιαίον ἐπιμίσθιον διὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κλπ. ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἴσον πρὸς τὸ ἐν πέμπτον τῶν ἀποδοχῶν τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ ἄλλῃ ἰσοτίμῳ Σχολῇ ἀντιστοιχοῦς ὁργανικῆς θέσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 1433)1942 καταβαλλομένη ἀπὸ τῶν Νομικῶν Προσώπων ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α. Ν. 281)1936 ἀσφαλτούμενος εἰς τὸν προληπτικὸν ἐλεγχον τῶν δαπανῶν τῶν Νομικῶν Προσώπων ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1943 δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, βαρύνει δὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐλεγχομένου Νομικοῦ Προσώπου.

Ἄρθρον 4.

Κατ' ἐξέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ Νόμου ΣΠΒ' ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη ἐπιτρέπεται διαρκούσης τῆς ἐμπιπόμενης καταστάσεως ἢ ἂνευ συνχωρισμοῦ ἐνέργεια προμηθειῶν καὶ ἐργασιῶν, ὧν ἡ ὅλική δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 500.000.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 70.

Περὶ ὑποπονήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης
συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς διατάξεις τῶν Ἀναγκ. Νόμων 2650, 2665 καὶ 2734 τοῦ 1940 ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως καὶ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάρχοντι ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 καὶ οἱ εἰς τὸ παρελθὼν δικαιωθέντες πολεμικῆς συντάξεως καὶ ἂν ἐτι δὲν συντρέχουσιν διὰ τοὺς ἀπασαί αἱ εἰς τοὺς ἀνωτέρω Ἀναγκ. Νόμους ἀναφερόμεναι προϋποθέσεις ἀπονομῆς συντάξεως (ποσοστὸν ἀνικανότητος κλπ.).

Ἄρθρον 2.

Ὡς πολεμικαὶ συντάξεις νοοῦνται :

α') Αἱ συντάξεις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιστῶν καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων τῶν φονευθέντων ἢ ἐξαφανισθέντων ἐν πολέμῳ ἢ τῶν θανόντων συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος ἢ νόσου ἀποτόκου τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ὁ θάνατος ἐπῆλθε διαρκούσης τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπομακρύνσεώς του, ἢ, προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιστῶν ὑπηρετησάντων καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ ἐπιστρατεύσεως, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τούτων.

β') Αἱ συντάξεις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀποβιβάσαντων ἐν εἰδικαῖς καταστάσεσιν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιστῶν οἵτινες ἐτέθησαν εἰς τὰς καταστάσεις ταύτας ἕνεκα πολεμικῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων ἀποτόκων τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου.

γ') Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3122 ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις.

δ') Αἱ κατ' ἄλλας διατάξεις ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις εἰς ὁπλίτας ἐν γένει καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν διὰ πολεμικὰ τραύματα ἢ νοσήματα ἀπότοκα τῶν κακουχιῶν τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος ἐπῆλθε διαρκούσης τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει στρατιωτικῆς τῶν ὑπηρεσίας ἢ ἐντὸς ἐξαμήνου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπομακρύνσεώς των, ἢ, προκειμένου περὶ ὁπλιτῶν ὑπηρετησάντων καὶ μετὰ τὴν

λήξιν τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ ἐπιστρατεύσεως, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τούτων καὶ,

ε') Αἱ κατὰ τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἔκτου 6 τοῦ Νόμου 2769 καὶ τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἔκτου 6 τοῦ Ν.Δ. τῆς 23 Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ.» ἀπονεμηθεῖσαι καὶ καταβαλλόμεναι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συντάξεις, ἐφ' ὅσον, αὐταὶ ἀπενεμήθησαν διὰ πάθημα προελθὼν ἐξ οἰουδήποτε πολεμικοῦ γεγονότος.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ κανονισμὸς τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἠ' ἐξημένων συντάξεων ἐνεργεῖται, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν συντάξεων. Τοιαύτη αἴτησις δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ οἰκογενειῶν φονευθέντων, ἐξαφανισθέντων ἢ θανόντων ἐν πολέμῳ ὁπλιτῶν δικαιωθείσων συντάξεως κατὰ τὸν νόμον 3122.

2. Ἡ συνεπείᾳ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζομένη αὐξήσις τῆς συντάξεως καταβάλλεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων ἢ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐξαιρέσει τῶν συντάξεων τῶν περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἔκτου ὁρίζεται καὶ τῶν συντάξεων ὧν διετάχθη ἤδη ἡ καταβολὴ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἔκτου 12 τοῦ Ν.Δ. 1357 τοῦ 1942 καὶ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἔκτου 12 τοῦ Νόμου 5 τοῦ 1943.

3. Οἱ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἔκτου 1 τοῦ παρόντος ὑπαχθισόμενοι ἐφ' ὅσον ἐκτὸς τῆς συντάξεως ἐλάμβανον κατὰ τὰς πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1942 ἰσχυοῦσας διατάξεις ἐπιδόματα ἢ εἶχον τύχει ἀποκαταστάσεως διὰ τῆς παραχωρήσεως αὐτοῖς περιπτέρων ἢ καφφενείων ἢ ὀψοπωλείων κλπ. πρὸς ἐκμετάλλευσιν στεροῦνται τῶν προσθέτων τούτων εὐεργετημάτων, τὰ δὲ παραχωρηθέντα εἰς αὐτοὺς πρὸς ἐκμετάλλευσιν περιέρχονται κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον (Δ)σιν Δημοσίῳν Κτημάτων).

4. Αἱ συμφώνως τῷ ἔκτῳ 4 τοῦ Ν.Δ. 1260 τοῦ 1942 ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τούτου θεωροῦνται ὡς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑποβληθεῖσαι.

5. Εἰδικῶς οἱ τυχόντες ἀποκαταστάσεως ἀνάπηροι, δι' οὓς δὲν ἐξεδόθη μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων περὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς διατάξεις τῶν Ν.Δ. 507 τοῦ 1941 καὶ 1260 τοῦ 1942 ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Δ)σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) δήλωσιν περὶ τοῦ ἂν ἐπιθυμῶσι ἢ μὴ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 507 τοῦ 1941 καὶ τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ οὕτω ὑποβαλλομένη δήλωσις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ἀνακληθῇ, ἢ δὲ μὴ ὑποβολὴ δηλώσεως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας θεωρεῖται ὡς ἀνέκκλητος παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 507 τοῦ 1941 καὶ τοῦ παρόντος.

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀνάπηροι εἰσπράττοντες συνεπείᾳ προγενεστέρως δηλώσεώς των καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἔκτου 12 ἐδαφίου 2 τοῦ Ν.Δ. 1357 τοῦ 1942 καὶ τοῦ ἔκτου 12 ἐδαφίου 2 τοῦ Νόμου 5 τοῦ 1943 ἠ' ἐξημένην κατὰ τὸ Ν.Δ. 1260 τοῦ 1942 σύνταξιν, ἐφ' ὅσον μὲν ἤθελον δηλώσει κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 507 τοῦ 1941 καὶ τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ληφθείσης ἐπὶ πλέον συντάξεως ἐξ ὁλοκλήρου, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον προτιμῆσαι τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς συντάξεώς των ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παραδώσωσι διὰ πρωτοκόλλου τὸ περίπτερον κλπ. εἰς τὴν ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἀρχὴν ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς στέ-

ρησιν τῆς συντάξεως μέχρι παραδόσεως τοῦ περιπτέρου κλπ. Ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Δ)νσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος διατηροῦντες τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς περιπτέρων κλπ. καὶ μὴ εἰσπράττοντες ὑἱξημένην κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον σύνταξιν, δηλοῦντες ἤδη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅτι ἐπιθυμοῦσι τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 507 τοῦ 1941 καὶ τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται τῆς ὑἱξημένης συντάξεως ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως τοῦ περιπτέρου κλπ. εἰς τὴν ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν. Ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως διαβιβάζεται εἰς τὴν Γενικὴν Δ)σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 5 τοῦ 1943 καὶ τοῦ παρόντος.

Οἱ διατηροῦντες κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ περιπτέρου κλπ. καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων δι' ἧς ἀναπροσηρμύσθη ἡ σύνταξις των πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 507 τοῦ 1941 ἢ τοῦ Ν.Δ. 1260 τοῦ 1942 ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβῶσιν εἰς τὴν διὰ πρωτοκόλλου παράδοσιν τούτου, ἄλλως διακόπτεται ἡ σύνταξις μέχρι ὑποβολῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Δ)σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) τοῦ σχετικοῦ περὶ παραδόσεως πρωτοκόλλου, ὅφ' ἧς ὑποβολῆς καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων προβαίνουσα εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τῶν Ἀναγκ. Νόμων 2650 κλπ. τῶν δικαιωθέντων συντάξεως κατὰ τὸν νόμον 3122 ἐφαρμόζει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 507 τοῦ 1941 καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1294 τοῦ 1942 ὡς τοῦτο συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Εἰς τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1294 τοῦ 1942 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ὡς ἀκολουθίας : «Βάσει τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν θεωρεῖται ἀποδεικνυομένη καὶ ἡ ιδιότης τοῦ στρατιωτικοῦ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ παθήματος ὅφ' ὅσον πρόκειται περὶ καταγομένου ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ἢ ὑπαγομένου εἰς Γραφεῖον Μητρώων μὴ λειτουργοῦν ἤδη ἢ οὕτως τὰ ἀρχεῖα ἔχουσι καταστραφῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τῆς μὴ λειτουργίας ἢ καταστροφῆς ἀποδεικνυομένης διὰ βεβαιώσεως τῆς ἀρμοδίας Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς».

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐξέτασιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος προκύβῃ ὅτι δὲν συνέτρεχον διὰ τὴν ἀρχικὴν θεμελίωσιν τούτου αἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου 3122 ἀλλ' ἄλλου τινὸς νόμου ἢ Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων καθίσταται ἀρμοδία καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου οὗτος συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις μόνον ὅφ' ὅσον πρόκειται περὶ πολεμικῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου συντάξεως, προβαίνουσα συγχρόνως εἰς τὴν ἀναπροσηρμύσθη τῆς συντάξεως ταύτης οἰκοθεν, ἄλλως διατάσσει τὴν διακοπὴν τῆς συντάξεως καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς ὅλης ὑποθέσεως εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδρίον διὰ τὴν κατ' ἄλλας διατάξεις ἐξέτασιν τοῦ τυχόν εἰς σύνταξιν δικαιώματος.

4. Τὰ ἐν ἐδαφίοις 1—3 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάσης περιπτώσεως καθ' ἣν παρέχεται εὐχέρεια ἐξ ὑπαρχῆς κρίσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τῶν εἰς τὸν νόμον 3122 ὑπαγομένων, ὑποθέσεις δὲ δι' ἃς ἔχουσιν ἐκδοθῇ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων ἢ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προδικαστικαί ἢ διακόπτουσαι τὴν σύν-

ταξιν ἐπανεισάγονται ἐνώπιον αὐτῶν, αἰτῇται τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως πρὸς ἐκδοσιν νέας ἀποφάσεως ἢ πράξεως.

5. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περιπτώσεων α' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ ὅφ' ὅσον προκύπτουσιν ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἀν' ἡ νόσος ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος εἶναι ἢ μὴ ἀπτόκοις τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων νὰ προκαλῇ περὶ τούτου γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Διὰ τὴν ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν συνταξιοδοτικῶν υποθέσεων τῶν θυμάτων πολέμου ἐπιτρέπεται ὅπως αἱ κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν λειτουργοῦσαι Ἐπιτροπαὶ Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων συνεδριάζωσι καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, μὴ ἰσχύοντος ἐν προκειμένῳ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ Δ)τος τῆς 17]23 Ἰανουαρίου 1935 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. 6355 κλπ.» περιορισμοῦ,

7. Ἡ ἀναπροσηρμύγη τῶν δικαιωθέντων πολεμικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ἄρθρα 28 καὶ 30 τοῦ νόμου 3122, 34 τοῦ νόμου 2769 καὶ 33 τοῦ Ν.Δ. τῆς 23 Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ.» πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργεῖται βάσει τοῦ βαθμοῦ ὅφ' ὃν συνταξιοδοτοῦνται τῶν δὲ ἀναπήρων ναυτοπαίδων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν βάσει τοῦ βαθμοῦ ναύτου.

8. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μεριδίου συμμετοχῆς τῆς χήρας μητρὸς εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ θανόντος στρατιωτικοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ σύνθεσις τῆς οἰκογενείας ὡς αὕτη ἐμφανίζεται εἰς τὰ συνταξιοδοτικὰ μητρώα καὶ τὰς καταστάσεις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων δι' ἧς ἀναπροσηρμύζεται ἡ σύνταξις.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν λειτουργεῖ τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου ἐνθα ἔπαθεν ὁ ὑπάλληλος ἢ αἰτήσεις διαβιβάζεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος».

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. 2 περιπτ. γ' τοῦ Νόμου 2414 τοῦ 1940 εἶναι ὅτι ἡ ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου διαζευχθεῖσα θυγάτηρ ἐξομοιοῦται ἀπὸ τῆς διαζευξέως τῆς πρὸς ἄγαμον, ὅφ' ὅσον εἶναι ἄπορος καὶ δικαιούται τῆς συντάξεως τοῦ πατρός της ἀνεξαρτήτως πάσης οἰασθήποτε προγενεστέρως οἰκογενειακῆς καταστάσεως καὶ ἀδιαφόρως ἀν' τυγχάνη οὐσά προγενεστέρως χήρα ἢ οὐ καὶ ἀσχέτως παντὸς οἰουδήποτε ἄλλου προγενεστέρου τῆς διαζευξέως λόγου» ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐδάφιον 1 περιπτ. γ' τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.».

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ καταβολὴ ἀναδρομικῶς ἐπιδομάτων ἀκριβείας ὡς ταῦτα καθορίζονται διὰ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ τῶν ἐκάστοτε ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων δι' ὧν ἀναγνωρίζεται ἡ σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἡ δικαιωθείσα συντάξις χήρα ἄνευ τέκνων συζυγος ἀποκτήσῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της νόθον τέκνον ἢ καταδικασθῇ δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ παρανόμῳ συμβιώσει, ἀμβλώσει, παιδοκτονίᾳ ἢ ἀποκρύψει τοκετοῦ ἀπόλυσι πᾶν εἰς σύνταξιν δικαίωμα.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ θάνατος θεωρεῖται ὡς ἄγα-

μος διά τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῆς πατρικῆς τοῦ οἰκογενείας.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1941, ἡ δὲ τυχὸν βάσει τούτων ἀναγνωριζομένη ὑπὲρ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Κατανομῆς Πολεμικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ εἰσπραξις τῆς συντάξεως παρ' ἀγραμμάτων συνταξιούχων ἐφ' ὅσον μὲν τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν τῆς συντάξεως μετὰ τῶν ἐπιδομάτων ἀκριβείας ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 60,000 μηνιαίως ἐνεργεῖται δι' ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ὑπογραφομένης παρὰ δύο μαρτύρων ἢ ταυτότητος τῶν ὑποκίων ἐλέγχεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐλεγκτοῦ τοῦ οἰκείου Ταμείου, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 60,000, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀτελῶς συντασσομένης.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ὅπως αὐξάνηται ἢ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τῆς διὰ μαρτύρων εἰσπραττομένης συντάξεως.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμεναι κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρωμαὶ συντάξεων εἰς ἀγραμμάτους συνταξιούχους θεωροῦνται ὡς νομίμως ἐνεργηθεῖσαι.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, συντακτικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων δ' ὡς ἄλλως ὀρίζεται ἀνωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 71) 1943.

Περί καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 529) 1937 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφαιρουσῶν τοὺς δημοσίους παλλήλους κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 529) 1937 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφαιρουσῶν τοὺς δημοσίους παλλήλους κλπ.».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 72.

Περί ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3821) 29 «περὶ κερώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 13ης Νοεμβρίου 1927 κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 3821) τῆς 22) 27 Ἰανουαρίου 1929 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἡ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἐταιρείαν παρεχομένη δύναμις τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Α. «περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης τακτικῆς ἐτήσιας συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἐταιρείαν» ἐτήσια τακτικὴ ἐπιχορήγησις αὐξάνεται ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1942—1943 εἰς δραχμὰς τρία (3) ἑκατομμύρια τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἀναγραφομένης εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ